

عنوان مقاله:

معنا شناسی و نقش معماری در ایجاد فضاهای هم اندیشی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهاره میرزازاده - کارشناسی ارشد معماری، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر

احمد ترکمان - استادیار و دکتری معماری، عضو هیئت علمی، گروه معماری، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت

خلاصه مقاله:

معماری هنری اجتماعی است که هر معمار برای طرح هایش روش خاص خود را دارد ولی در نهایت همه ی طرح های معماری برای پاسخ به نیازهای اجتماعی آفریده می شوند؛ مراکز هم اندیشی یکی از بهترین مکان های جمعی برای رفع نیازهای روحی و شخصیتی افراد هستند و می توانند به عنوان یک تفرجگاه نیز به شمار آیند. هم اندیشی همچون بازاری برای شناسائی فرصت های تفاهم و قوت افکار در جامعه است و دارای پیچیدگی های بیشتری نظیر زیبایی و اتحاد بصری، فرهنگ و اجتماع هستند. روش تحقیق به صورت توصیفی- تحلیلی و تحلیل محتوای و برای جمع آوری اطلاعات با توجه پژوهش از روش کتابخانه ای استفاده شده است. ایجاد فضای مناسب جهت برقراری تعاملات اجتماعی در سطح اجتماع و سطح شهری که شهروندان در آن با احساس تعلق به مکان نقش موثری در برنامه ریزی شهری داشته باشند از اهداف این پژوهش می باشد. مواردی که در این پژوهش در قالب اهداف مرکز هم اندیشی به آن پرداخته شده هرکدام در معماری به نحوی مشخص کننده ی برخی نیازهای مجموعه در ایفای هر چه بیشتر نقش خود به عنوان یک مرکز هماندیشی مطلوب و موثر می باشد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که معماری اصولی و طراحی مناسب فضاها می تواند نقش اساسی در عملکرد این مجموعه ها و افراد جامعه ایفا نماید و با گسترش این عملکردها و تقویت آن د جامعه می توان شاهد ارتقای حس تعلق به مکان و تعاملات اجتماعی در جامعه گردید.

کلمات کلیدی:

معماری، اجتماع، فضاهای هم اندیشی، ارتقای حس تعلق به مکان، دلبستگی مکانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001580>

